כמה חביבים בני ישראל לפני הקב"ה

אָמַר רִבִּי יוֹסֵי, כַּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לַמָּקוֹם שֶׁנִּתַּן לָהֶם סֵפֶר תּוֹרָה בְּרִיךְ הוּא, בְּקַדְמִיתָא קָרָא לוֹן גּוֹי קָדוֹשׁ, דִּכְתִיב, (דברים יד) **כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה וְגוֹ'. לְבָתַר קָרָא לוֹן קֹדֶשׁ, דִּכְתִיב,** (ירמיה ב) **קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ רֵאשִׁית** (דף רצ"ז ע"א) **תְּבוּאָתָהּ** אמר רבי יוסי כמה חביבים בני ישראל לפני הקב"ה, כי הנה בתחילה קודם מתן תורה הוא קרא אותם גוי קדוש מצד ז"א, וכמש"כ כי עם קדוש אתה וגו', ואחרי מתן תורה הוא קרא אותם קודש מצד החכמה, וכמש"כ 'קודש ישראל לה' ראשית תבואתה'.

מַה בֵּין הַאי לְהַאי ומה ההבדל בין קדוש לקודש. **אָמַר רִבִּי אַבָּא, קֹדֶשׁ עִלָּאָה מִכֹּלָּא** אלא אמר רבי אבא שקודש הוא עליון מכולם מאחר שהוא מצד החכמה העליונה, ומשא"כ קדוש הוא מצד ז"א, **דְּהָכִי תָּנִינָן, כַּד אִתְחַבְּרָן כֻּלְּהוּ קְדוּשֵׁי כַּחֲדָא, אִקְרוּן קָדוֹשׁ. וְכֻלְּהוּ סַלְּקִין וּמִתְכַּנְּשִׁין לְהַהוּא אֲתָר עִלָּאָה, דְּאִקְרֵי קֹדֶשׁ** כי כך למדנו שכאשר מתחברים כל הקדושות כאחד, דהיינו שכאשר מתחברים ג"פ קדוש דחג"ת, הם מתעלים ונקראים קודש, והוא מאחר שבזה כולם עולים ונאספים לאותו מקום העליון של החכמה הנקרא קודש.

ישראל הם הנקראים קודש ומתעלים לחכמה העליונה הנקראת קודש

וּבְגִין כָּךְ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל אִתְעֲבִיד מִנַּיְיהוּ ומשום כך נאמר ג"פ קדוש מצד החג"ת, שכאשר הם מתחברים הם נעשים בסוד קודש ישראל, מאחר שבזה הם מתעלים לחכמה העליונה הנקרא קודש.

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וּבְגִין דְּיִשְׂרָאֵל בְּתִלַּת דַּרְגִּין מִתְעַטְּרִין, כַּד אִתְחַבְּרָן כַּחֲדָא, אִקְרוֹן קֻדְּשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ, דְּאִיהִי רֵאשִׁית ומאחר שישראל המשולשים ומעוטרים בג' מדרגות, של כהנים מחסד, ולויים מגבורה, וישראל מת"ת, אז כאשר הם מתחברים כאחד, הם בסוד קודש ישראל לה', דהיינו שאז הם עולים לחכמה שהיא ראשית הספירות בסוד 'ראשית חכמה', מאחר שהכתר לרוב העלמו אינו עולה בשם כלל. **וְהָא אוֹקִימְנָא תְּבוּאָתָהּ, בְּהֵ"א** וכבר בזה למדנו שנאמר 'תבואתה' באות ה' דבינה ובזה הוא סוד ראשית תבואתה, דהיינו שראשית דחכמה ותבואתה בה' דבינה הם בייחוד אחד שאינו פוסק לעולמים, ומזה השפע מקבלים החג"ת כאשר הם בייחוד אחד. **כָּל אוֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ, מַאי כָּל אוֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ** ומש"כ 'כל אוכליו יאשמו', מהו סוד כל אוכליו יאשמו. **אָמַר רִבִּי אַבָּא, הָא אִתְּמַר, דִּכְתִיב,** (ויקרא כב) **וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה. וּכְתִיב** (שם) **וְכֹל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל אִקְרוֹן קֻדְּשׁ, בְּגִין כָּךְ כָּל אוֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ** אלא אמר רבי אבא, שכבר למדנו שהוא סוד מש"כ 'ואיש כי יאכל קודש בשגגה', והוא בסוד 'וכל זר לא יאכל קודש', וישראל הם הנקראים קודש, ומשום כך כל זר האוכל ומרע בקודש ישראל יש לה אשמה, ועתיד להיפרע ממנו הקב"ה בב"א.

ראשית הספירות חכמה וסוף הספירות חכמה תחתונה מלכות

אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, שֵׁירוּתָא וְסִיּוּמָא דְּכֹלָּא, אִתְּכְלִיל בַּקֻּדְּשׁ ואמר רבי אלעזר, הנה ראשית הספירות שהוא החכמה, וסוף

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הספירות שהיא החכמה התחתונה מלכות, הם נכללים בקודש. (ס"א א') **וְחָכְמָה עִלָּאָה קַדִּישׁ אִקְרֵי, וְכַד נָהִיר דָּא חָכְמָה עִלָּאָה, חָכְמָה דִּשְׁלֹמֹה נָהִיר** כי הנה החכמה העליונה היא נקראת קודש, וכאשר מאירה החכמה העליונה למטה, אז בזה מאירה חכמה התחתונה של שלמה החתום במלכות, בסוד אבא יסד ברתא. **כְּמָה דִכְתִיב,** (מלכים א ה) **וַתֵּרֶב חָכְמַת שְׁלֹמֹה, דְּקַיְימָא סִיהֲרָא בְּאַשְׁלְמוּתָא** והוא כמש"כ 'ותרב חכמת שלמה', דהיינו שהחכמה התחתונה של שלמה החתום במלכות רבתה ועמדה ונשלמה המלכות הנקראת לבנה בימיו בשלימות רבה. **וְהָא אוֹקִימְנָא. וְכַד אִתְבָּרְכָא מִיסּוֹד, הַכִי קָרֵינָן לָהּ קַדִּישׁ, דְּאִיהוּ אַנְהִיר בְּשְׁלִימוּ** וכבר למדנו שהוא כאשר המלכות מתברכת ע"י היסוד בסוד שלמ"ה, שלום ה', דהיינו שאז היסוד הנקרא שלום מאיר למלכות שהיא אות ה' אחרונה דשם הוי"ה, ועי"כ היא נקראת קודש מאחר שהיא מקבלת הארה בשלימות מאבא ע"י היסוד דז"א והוא סוד אבא יסד ברתא. **וְכַד לָא אִתְנַהֲרָא מִתְעַטְּרָא בְּאַשְׁלְמוּתָא, קָרֵינָן לָהּ רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וְלָא אִתְקְרֵי קַדִּישׁ כְּהַהוּא דִּלְעֵילָּא** אמנם כאשר היא לא מאירה ומתעטרת בשלימות משפע אבא, אז היא נקראת רק רוח הקודש ולא קודש, מאחר שיש לה שפע שלא בשלימות, ובזה היא לא נקראת קודש כחכמה העליונה השלם בכל. **וְכַד מִתְבָּרְכָא מֵהַאי יְסוֹד, וְיַנְקָא לְכָל אִינּוּן דִּלְתַתָּא, אִתְקְרֵי אֵם, כְּהַהִיא דִּלְעֵילָּא** ומשא"כ כאשר היא מתברכת ע"י היסוד, שבזה יש בכוחה להניק ולהשפיע לכל אותם הבי"ע שלמטה, אז בזה היא נקראת אם, כדוגמת אמא עלאה. **וְקָרֵינָן לֵיהּ קָדָשִׁים. וּכְדֵין קָרֵינָן לֵיהּ**

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

קְדֹשׁ הַקְּדָשִׁים ובזה נקראים עולמות בי"ע קודשים, ועי"כ המלכות נקראת קודש קודשים, דהיינו שהיא קודש מחמת שפע החכמה העליונה והיא קודש המשפיעה לבי"ע הנקראים קודשים (דמשק אליעזר), **דְּבֵיהּ כַּלָּה דִּכְתִיב,** (שיר השירים ד) **אֲתִי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה וְגוֹ'** אמנם יש במלכות בחינה נעלה יותר שבזה היא נקראת כלה, ובזה נאמר אתי מלבנון כלה וגו', דהיינו שז"א אומר למלכות הנקראת כלה באי איתי ונעלה לחכמה הנקרא לבנון. **מַאי לְבָנוֹן** כי מי הוא זה הנקרא לבנון. **דָּא עֵדֶן, דְּאִתְלַבֵּן מִכָּל סִטְרִין. וְעֵדֶן דָּא יָדוּעַ לְגַבֵּי חַבְרַיָּיא** אלא הוא אבא הנקרא עדן שהוא בסוד לבנון מאחר שהוא מתלבן מכל הצדדים, מפני שתכליתו הוא לובן החסד, וכמו שכבר ידוע בין החברים שעדן הוא אבא, בסוד ונהר דבינה יוצא מעדן דחכמה.

סוד כי שם ה' אקרא הבינה והז"ת הכלולים בה

תָּאנָא, כְּתִיב כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, מַאי כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא והנה למדנו שנאמר 'כי שם ה' אקרא', וקשה מי הוא הנקרא שם ה' האם הבינה או המלכות. **אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, דָּא כְּתִיב הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ** אלא ביאר רשב"י שהרי נאמר אח"כ 'הבו גודל לאלהינו', דהיינו שהבינה הנקרא אלהים היא סוד שם ה'. **אָמַר רִבִּי אַבָּא, הָבוּ גֹדֶל, דָּא גְּדוּלָה, הַצוּר תָּמִים פָּעָלוֹ, דָּא גְּבוּרָה** אמנם רבי אבא אומר ששם ה' הוא אינו רק הבינה אלא הכוונה לבינה ולז"ת הנמשכות ונכללות בה, שכן מש"כ 'הבו גודל' הוא סוד החסד הנקרא גדולה, ומש"כ 'הצור תמים פעלו' הוא סוד הגבורה החזקה

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000